

آماده شوید

اعلام پادشاهی مسیح

هر کشوری قانون اساسی مخصوص به خود دارد. کسی که بخواهد تبعه کشوری شود، باید قانون اساسی آن مملکت را کاملاً رعایت نماید و گرنه مقصر شناخته می‌شود و محکوم خواهد شد. اشعیای نبی، هفتصد سال قبل از تولد مسیح، درباره او چنین پیشگویی کرد: "سلطنت بر دوش او خواهد بود و ... پادشاهیش انتها نخواهد داشت" (اشعیا ۹: ۶-۷). عیسی مسیح در باب پنجم متی، برای اینکه ما را از قدرت ظلمت رهایی بخشد و به ملکوت محبت خود انتقال دهد (کولسیان ۱: ۱۳) از ما می‌خواهد:

از اتکا به خود (غرور) و عقاید دیگران برای نجات خود دست برداریم و در مقابل خدا به فقر روحی خود اقرار کنیم و برای نجات خود تنها بر او متکی باشیم. مبدا بگوئیم: "دولتمند هستیم ... و به هیچ چیز محتاج نیستیم" (مکاشفه ۳: ۱۷).

با پشیمانی و ندامت به گناهکار بودن خود پی‌ببریم و برای گناه خود ماتم بگیریم و از آن توبه نمائیم. به یاد آوریم که وقتی ایوب به گناه خود پی‌برد، گفت: "از خویشتن کراهت دارم و در خاک و خاکستر توبه می‌نمایم" (ایوب ۴۲: ۶).

خود را در مقابل خداوند فروتن و متواضع سازیم، و به یاد آوریم که اگر زیر دست زورآور خدا فروتنی نمائیم، او ما را در وقت معین سرافراز خواهد ساخت (اول پطرس ۵: ۶). همچنین تا ضعف و ناتوانی خود را حس نکنیم، نمی‌توانیم عظمت فیض خدا را ببینیم.

گرسنه و تشنه عدالت او شویم و به یاد آوریم که: "خداوند می‌داند که عادلان را از تجربه رهایی دهد و ظالمان را تا به روز جزا در عذاب نگاه دارد" (دوم پطرس ۲: ۹).

نه تنها از خدا رحم بطلبیم، بلکه فیض، تا اینکه خود نیز رحیم باشیم. در این جا باید این فرمایش میسح را به یاد بیاوریم: "رحیم باشید چنانکه پدر

شما نیز رحیم است" (لوقا ۶: ۳۶). و باز این الهام کلام خدا را به یاد آوریم و در باره آن عمیقاً فکر کنیم: "رحمت خدا بر داوری او چیره خواهد شد" (یعقوب ۲: ۱۳).

پاکدل باشیم و به یاد بیاوریم: بدون پاکی و قدوسیّت، هرگز خدا را نخواهیم دید (عبرانیان ۱۲: ۱۴). آن وقت به زانو درآئیم و در دعا از خدا بخواهیم که ما را بخاطر خون ریخته شده عیسی مسیح پاک سازد، زیرا می‌دانیم تنها: "خون پسر او عیسی مسیح ما را از هر گناه پاک می‌سازد" (اول یوحنا ۱: ۷).

پیشنهاد صلح خداوند را پذیرفته و نه تنها بوسیله خون عیسی مسیح با او مصالحه کنیم، بلکه خودمان نیز صلح دهنده شویم زیرا او "خدمت مصالحه را به ما سپرده است" (دوم قرنتیان ۵: ۱۸).

در پایان، نظر به اینکه با مشکلات زیاد باید داخل ملکوت خدا شد (اعمال رسولان ۱۴: ۲۲)، می‌دانیم که در این راه جفا خواهیم دید. ولی خدا را شکر، ملکوتی را که داخل آن خواهیم شد: "نیکی (پارسائی)، آرامش و خوشی در روح القدس است" (رومیان ۱۴: ۱۷).

بنابراین تمام زحمات را با شادمانی در روح تحمل خواهیم کرد. زیرا نه تنها اجر و پاداش ما در آسمان عظیم است، بلکه: "یقین می‌دانیم که دردهای زمان حاضر نسبت به آن جلالی که در ما ظاهر خواهد شد هیچ است" (رومیان ۸: ۱۸).